

Tensió al PSOE per si cal un nou 155

Celaá diu que aplicar-lo ara seria inconstitucional i critica el text aprovat a Extremadura

Celaá, en la roda de premsa d'ahir ■ EFE

Marlaska troba correctes les detencions a Girona

Reitera que estaven supervisades pel jutge

865126-120270L

Parades de productors, visites al Moli d'oli, trobada d'sketchers, activitats infantils, i molt més!

Tota la informació a www.ullastrell.cat

EL PUNT AVUI+

DISSABTE • 19 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14884 - AVUI / Any XLI. Núm. 13744 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

Els taxistes, de nou en peu de guerra

PUGNA • El sector del taxi torna a la vaga contra la proposta de la Generalitat per regular les VTC

AVÍS • Rebutgen que es pugui disposar d'un lloguer de cotxe amb xofer en només 15 minuts

Un taxista d'Elite rep amb els punys alçats els companys que arriben amb els cotxes per la Gran Via de Barcelona ■ JOSEP LOSADA

Cultura

P24

El comissari de l'Any Brossa, Manuel Guerrero ■ ACN

Un Any Brossa del tot interdisciplinari

El centenari del naixement del poeta tindrà un programa d'activitats divers

Cultura

P22,23

Juan Carlos Martel dirigirà el Teatre Lliure

El patronat opta per un perfil jove per renovar l'equipament per dins

Europa-Món

P20

Pren força a Madrid la crisi interna de Podem

El partit reclama l'acta de diputat a Errejón per la candidatura alternativa

Cèsar Díaz
Forus de pa i degustació

Via Europa, 189 MATARÓ
Camí de la Geganta, 99 MATARÓ
Av. Puig i Cadafalch, 12-14 ARGENTONA
Plaça de la Constitució, 5 ÒRRIUS

111591-1152730

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

La justícia espanyola també té por

No tot és tan senzill per als poders de Madrid. Un d'ells, el judicial, ha estat qüestionat molt seriosament per diversos sistemes europeus, que li han negat les euroordres que demanava perquè unànimement –Alemanya, Bèlgica, Suïssa, Escòcia...– han discrepat de l'existència d'una violència organitzada i jerarquitzada que justifiqui els delictes de rebel·lió i sedició. Això, com és obvi, deixa la justícia espanyola a la intempèrie, amb molta, molta espanyolitat, però ben poca justícia. La perspectiva, a més, és a empitjorar perquè tots els acusats tenen clar que el seu objectiu real és el Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, que ha condemnat Espanya infinitat de vegades, molt especialment quan s'ha tractat de judicis que tenien la finalitat última de preservar la unitat d'Espanya.

Per tot això, darrerament hi ha una

El fracàs de les euroordres ha deixat la justícia espanyola a la intempèrie, amb molta espanyolitat, però ben poca justícia

estratègia soterrada, amb origen en el *deep state* madrileny, que intenta convèncer els acusats i els seus advocats que acceptin la legitimitat de la justícia espanyola per la via de plantejar una defensa tècnica durant el judici, deixant en un segon pla la confrontació política i el qüestionament del règim espanyol. A canvi, els processats tindrien expectatives de rebre unes condemes més baixes –rebel·lió, però en grau de conspiració, per exemple– que els permetrien accedir més aviat a la presó atenuada i al tercer grau penitenciari. Amb un escenari així, els acusats –ja condemnats– podrien arribar a la sentència d'Estrasburg en condicions de llibertat i la justícia espanyola no hauria de passar per la vergonya de veure's forçada a obrir les cel·les per ordre d'Europa.

El dilema no és fàcil, ni es veu de la mateixa manera des de dins de la presó que des del carrer. Ara bé, tot plegat demostra que Jordi Cuixart té tota la raó quan afirma que no es pot decidir ni dirigir l'estratègia de l'independència sota la pressió que impliquen l'empresonament i l'exili.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Mil disculpes

El meu correu electrònic, mcuyas@elpunt.cat, és de quan el diari El Punt encara no s'havia unit a l'Avui. Quan la fusió es va produir, em van indicar que si bé el nou passava a ser mcuyas@elpuntavui.cat, l'antic seguiria vigent i connectat amb aquest. Per comoditat o perquè soc antic –es pot ser antic en noves tecnologies– vaig mantenir el de sempre. Des de llavors he anat rebent correus amb normalitat. M'ho pensava. Em truquen els informàtics del diari i em diuen que tinc un miler de correus acumulats a l'adreça mcuyas@elpuntavui.cat que no he obert ni llegit. No els he obert ni llegit perquè no m'han arribat. Un miler? "I de molts anys." I per què no m'han arribat? L'explicació és confusa. O és molt clara i no l'entenc. M'ofereixen d'enviar-me'ls. Ho rebutjo. Com puc rebre, obrir i llegir "un miler" de correus de "molts anys"?

Suposo que pel mig hi deu haver molta brossa comercial i molta murga. Ara: hi deu haver també invitacions que no he atès i cartes de lectors que, per no haver-les llegit, no he respost.

“Una fallada al correu electrònic fa que no hagi rebut moltes cartes

Quan les cartes s'escriuen sobre paper i es recorria a un segell i a una bústia per tramitar-les, havia sentit dir als meus col·legues que els lectors eren propensos a posar-se en contacte amb els que escrivim als diaris per manifestar-nos acords i desacords, per corregir-nos o també per dir-nos cul d'olla, si tant convé. He rebut poquíssimes cartes de paper. Exactament cinc. També poques d'electròniques, pel motiu que ara sé. Vaig arribar a pensar que els meus lectors eren àgrafs o que no tenia lectors o que als que tenia ja els anava bé el que expressava als articles. Què em deu haver dit el

“miler” emmudit? Posem que, ben garbellats, siguin molts menys. Ni que fossin una dotzena. Em cau la cara de vergonya, haurien de veure com la tinc de vermella: es deuen pensar que no se'm pot presentar enlloc, que ja puc anar donant lliçons d'ètica si ignoro la cortesia de respondre cartes o donar senyals de vida. Hi deu haver responsables reincidents, lectors que m'han escrit més d'una vegada indiferents a la meua apatia. Encara em fan sentir més avergonyit.

Indico als informàtics que desencallin l'acumulació i m'enviïn uns últims correus. Hi ha molta faramalla prescindible, com em temia, però... Un lector em diu que el “país del Sol Naixent” no és la Xina, com havia afirmat, sinó el Japó. Quants correctius m'he perdut? En Carles Duarte em comenta l'article sobre Joan Guinjoan. Com es pot quedar malament amb l'home més educat i atent del país? Prou, si us plau. Això és insuportable. Em diuen que han reparat l'avaria i a partir d'ara rebre els correus per les dues adreces. Me'ls enviïn per un conducte o per un altre, mil disculpes.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/oogxqk>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Però, què els hem fet?

Què els hem fet, nosaltres? Aquesta és (fa anys, de fet, que ho és) la pregunta que em faig en veure el que ha aprovat aquesta setmana l'Assemblea d'Extremadura. O el que em pregunto en llegir les declaracions de l'altre dia de Carmen Maura, la *chica Almodóvar*, dient: "Em posa negra donar diners als catalans, que són els que menys ho necessiten." O el que penso cada dia de cada dia llegint la premsa o escoltant les ràdios de Madrid. Què els està passant? Per què aquesta actitud tan visceral i irracional amb Catalunya? Quina necessitat té, l'Assemblea d'Extremadura, de votar una resolució demanant que apliquin el 155 a Catalunya? Quin problema tenen, ells, amb Catalunya? En què els afecta, a ells, que els governs català i espanyol parlin de diàleg en comptes del 155? Quin problema té amb Catalunya el grup parlamentari socialista extremeny –que és el del

“S’hi ha valgut sempre, anar contra Catalunya. Però ara especialment

president d'aquesta comunitat autònoma— que és capaç fins i tot de contradir el president Sánchez i demanar que s'intervinguí TV3 o els Mossos? S'hi val tot, ara, contra Catalunya. S'hi ha valgut sempre, però ara especialment. Perquè ara, per fer punts a Espanya, cal malparlar de Catalunya i dels catalans. I això em sap molt greu.

Perquè a mi em sembla que fins ara els independentistes catalans han (hem) dit que no volem ser espanyols, però que no tenim res en contra dels espanyols. Jo no els vull cap mal, als espanyols. Al contrari. Però llegint cada dia la premsa espanyola, sentint algunes ràdios i televisions, veient el que diuen les Carmens Maures de torn, i veient el que ha aprovat l'Assemblea d'Extremadura, em pregunto si això és recíproc. Però, què carai els hem fet? Dir en veu alta que l'encaix entre Catalunya i Espanya no funciona i que ha caducat? Mobilitzar-nos i sortir al carrer per expressar-ho? Dir en veu alta el que pensem? On són, doncs, les seves propostes? S'hi pot estar d'acord o no, però a mi em semblen fora de lloc moltes de les declaracions que estic sentint aquests darrers dies (aquests darrers mesos i anys, de fet) i, és clar, el que ha aprovat l'Assemblea d'Extremadura.

De reüll

Maria Palau

El lloc de Chillida

En pocs llocs he sentit una compenetració més autèntica entre art i paisatge, com un tot indivisible, que al museu Chillida Leku. Vaig tenir la sort de poder-lo visitar poc abans que tanqués, el 2011. I dic que va ser una sort perquè els darrers vuit anys aquest centre artístic situat als afores d'Hernani, molt a prop de Sant Sebastià, només ha obert les portes de manera restringida. Aquest abril, per fi, tornarà a ser accessible al públic general. La família del gran escultor basc ha trobat un model de gestió que el farà viable (el motiu pel qual el va haver de tancar va ser el dèficit econòmic que generava cada any), gràcies a una aliança amb la prestigiosa galeria suïssa Hauser & Wirth. Caldrà veure fins a quin punt aquest acord amb una empresa privada tan poderosa en el mercat de l'art interfereix en

l'esperit màgic que fins ara regnava en aquest paratge integrat per 40 monumentals escultures a l'aire lliure. La dependència que tindrà dels interessos comercials s'hauria pogut evitar si les negociacions amb les institucions basques per dotar-lo de titularitat pública haguessin arribat a bon port. Estaven pràcticament tancades, però en el darrer moment es van trencar per falta de voluntat política. Els hereus de Chillida tampoc ho van posar gens fàcil. Uns i altres deuen saber si el llegat de l'artista hi sortirà guanyant o perdent amb aquesta operació. Sigui com sigui, no deixin passar l'oportunitat de visitar-lo.

Les cares de la notícia

PRIMER MINISTRE DE SUÈCIA

Stefan Löfven

El 'cordó sanitari' suec

L'aliança de govern entre socialdemòcrates i conservadors mantindrà la ultradreta allunyada de la responsabilitat de govern a Suècia. Allà pesen els valors democràtics, la responsabilitat i l'habilitat política, que no es veuen a Andalusia, on pesen més l'ambició de poder i el sectarisme.

SECRETARI GENERAL DE PODEMOS

Pablo Iglesias

El cisma a Podemos

Fa pocs mesos el congrés de Podemos va donar per tancada la fractura interna de la formació, però el temps ha demostrat que allò no era més que paper mullat. El resultat és ara la petició de dimissió del sector oficial a Íñigo Errejón, que havia de ser candidat a la comunitat de Madrid.

DIRECTOR DEL TEATRE LLIURE

Juan Carlos Martel Bayod

Nova etapa al Lliure

El nou director del Teatre Lliure de Barcelona, triat d'entre el total d'onze candidatures presentades, agafa el relleu de Lluís Pasqual i obre una nova etapa enfocada en la reorganització interna i la remodelació del funcionament que la Fundació del Teatre ja s'havia marcat com a objectiu.

EDITORIAL

El rearmament del PP

La primera convenció estatal del Partit Popular amb Pablo Casado com a president certificarà el gir a la dreta que la formació ja ha anat apuntant des que el polític castellà va guanyar les primàries del partit en pugna amb Soraya Sáenz de Santamaría. La factura electoral del cas Gürtel i el creixement de Ciudadanos dins l'espai conservador, fins i tot a la dreta del PP en algunes qüestions com el conflicte territorial amb Catalunya, han impulsat el PP a la regeneració i el rearmament ideològic. La irrupció de Vox a les eleccions andaluses no ha fet més que accentuar el gir a la dreta del PP i remarcar aquest nou perfil és ara la prioritat amb vista al nou cicle electoral.

Caldrà estar atents a les propostes de Casado en matèria d'impostos, de família, d'avortament, de polítiques de gènere i d'igualtat, de despesa social o de model territorial, així com també a la seva posició sobre la vigència de la Constitució o la possibilitat de promoure la il·legalització de formacions independentistes, però caldrà veure també el moviment dels sectors més moderats del partit, crítics amb aquest gir a la dreta i més encara amb l'aproximació a la ultradreta materialitzada en el pacte de govern a Andalusia.

Casado ha reobert les portes del PP a José María Aznar i la FAES, que se n'havien distanciat durant el mandat de Mariano Rajoy. Els dos expresidents participaran en la convenció d'aquest cap de setmana a Madrid, però ningú dubta que són les tesis d'Aznar les que guien el PP en aquesta etapa i alguns ja veuen l'aliança a tres bandes al Parlament i govern andalús com el primer moviment estratègic per unir de nou la dreta espanyola sota un mateix paraigua, com ho va estar en l'etapa d'Aznar al capdavant del partit.

Tal dia
com
avui fa...

1 any 87 milions
El ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, revela el cost del dispositiu policial que va intentar frenar el referèndum de l'1-O.

10 anys Retirada de Gaza
Israel anuncia que es retirarà de Gaza. Olmert afirma davant dels líders internacionals que l'exèrcit vol sortir de la franja "com més aviat millor".

20 anys Pocs canvis
El president espanyol, José María Aznar, decideix uns retocs en el seu govern, amb canvis mínims en alguns ministeris.

Full de ruta

Toni Brosa

Els fantasmes de Valls

Diu els analistes polítics que la presència de Vox com a actor necessari en el pacte de govern a Andalusia entre el PP i Ciudadanos compromet la credibilitat de Manuel Valls, en tant que candidat de Cs a les municipals per Barcelona. I sí, és possible que la falta d'escrúpols i la fam de poder del partit d'Albert Rivera el posi en una contradicció, però la seva credibilitat no cal que la comprometin, perquè ja s'encarrega ell de liquidar-la, quan un dels eixos de la seva campanya es basa a denunciar que els castellanoparlants de Barcelona "se senten assetjats" i que "ho passen malament" en el seu dia a dia.

Qualsevol pot arribar a pensar que, si ho diu el senyor Manuel Valls..., que si un veí de Nou Barris, allà al mercat, li ha confessat els problemes que té per expressar-se en castellà..., doncs que alguna cosa hi deu haver. És el que en diem benefici del dubte. El que passa és que això, el dia a dia de la frontera lingüística, no és material classificat, ni informació privilegiada; és experiència de primera

Manuel Valls menteix. Per convicció, per estratègia electoral o perquè el conflicte lingüístic és bandera de Ciudadanos, però menteix

mà de tots i cada un dels ciutadans. I qualsevol d'aquests ciutadans de Barcelona a qui s'adreça Valls, fins i tot els que tenen pensat votar-lo a ell com a candidat de Ciudadanos, poden pararse a pensar una estona i comprovar si ho han passat malament o han tingut algun problema per parlar castellà al carrer, al metro, en un taxi, a l'estació de Sants; quan s'adrecen a un agent de la Guàrdia Urbana o dels Mossos; quan van al quiosc, a les desenes de botigues del Glòries, l'Illa i la Maquinista o a qualsevol llibreria a buscar un llibre; quan van a fer el menú a un restaurant; quan han anat a l'aeroport o a fer una gestió al banc, al notari, a la gestoria o als jutjats; quan han anat a posar una denúncia, a renovar el DNI o al CAP.

És un exercici fàcil, ràpid, fiable i també contrastable amb el familiar, el veí, l'amic o el company de feina. I la conclusió és sempre la mateixa. És cert, el senyor Manuel Valls menteix. Per convicció, per estratègia electoral o perquè el conflicte lingüístic és bandera de Ciudadanos, però menteix. I això el deixa sense credibilitat.

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

El més calent, a l'aigüera

Fa més d'un any, va sortir en els mitjans informatius que estava en marxa la reforma d'un fragment de carretera del Baix Empordà, concretament els quilòmetres que van des de Medinyà fins a empalmar amb la carretera que es va fer gairebé nova a Sant Jordi Desvalls, per treure-la del mig del poble i evitar el pas a nivell del tren. Han passat molts anys des que es va fer aquesta obra i el tram de la carretera d'abans de Sant Jordi i el tram des de Colomers fins a Verges s'han anat deteriorant cada vegada més. Bé, de fer-s'hi ja s'hi ha fet alguna cosa. Hi han posat uns rètols que aconsellen que anem a 70 perquè el paviment està en mal estat. Sempre he pensat que aquesta és una solució barata. I l'organisme responsable se'n pot rentar les mans. Si algú té un accident i no va tenir en compte el consell, doncs la culpa és d'ell i només d'ell. Com que la major part de la meua vida ha transcorregut a l'Empordà, em sé de memòria aquesta carretera. Gairebé podria posar el pilot automàtic. Per a mi, el revolt més emblemàtic és el de l'entrada a Cervià de Ter. Allà un xofer d'en Xafarder, que era d'Albons, s'ho passava d'allò més

bé anant a tota velocitat, fins que un dia es va ficar a dins del rec. Parlo de 50 anys enrere i aquest revolt és el mateix. Potser es va eixamplar una mica, no gaire.

FA UN ANY, com he dit, va sortir la notícia que millorarien la carretera, però no del tot. Quelcom és quelcom, ens vàrem dir els usuaris resignats. Però per ara el més calent és a l'aigüera. Passat l'estiu, jo, que soc optimista de mena, he anat mirant si es començava a veure algun moviment, si almenys s'hi posaven estaques, algun rètol que anunciés el proper inici de les obres. Res de res. Només ens queda fer cas dels rètols que ens diuen que la carretera

està malament. Com si fóssim cecs i no ho veiéssim, que, a més de ser estreta, el paviment cada cop està més deformat. I si hem d'esperar tant, no podrien almenys millorar el tram de Colomers a Verges? Es tracta d'una carretera molt transitada, amb milers de vehicles diaris. I fa anys i panys que no s'hi ha gastat ni 1 euro.

SI NO S'HA RESULT aquesta obra, petita, gairebé diria que insignificant, d'uns pocs quilòmetres, com volem que em posi a reclamar el desviament de Verges... S'hauria d'haver fet quan van reformar la carretera de Figueres a Verges i cap a Torroella de Montgrí. No hi va haver manera de posar-se d'acord, em deia el llavors conseller Quim Nadal, i ho van deixar fins que els afectats ho veiessin més clar. I així ha quedat. Un encreuament de quatre carreteres al mig del poble, amb tot el trànsit que això comporta. Aneu a saber ara quan li tocarà el torn. I si no s'han començat les obres de la ruta Medinyà-Verges, vol dir que els que tenim uns anys ja hi hem renunciat. A mi la veritat és que no em preocupa, tinc temps, però n'hi ha que hi tenen el seu mitjà de vida.

“Fa un any va sortir la notícia que millorarien una carretera, però avui no hi ha res de res

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Exigint la igualtat

■ És molt usual exigir la igualtat de condicions en molts àmbits. Ara a Andalusia s'ha produït un canvi: el PP, amb la col·laboració de Cs i Vox, ha passat a presidir la Junta d'Andalusia, i el nou president, Juan Manuel Moreno, ja ens ha entaforat un discurs catalanòfob, adduint que no volen ser menys que Catalunya i que Pedro Sánchez no pot "premiar" els catalans perquè totes les autonomies han de ser iguals. Als catalans ens tracten de victimistes, de pensar només en la pela, i quan s'escolten els pronunciaments dels presidents d'altres autonomies, no paren de fer el mateix. Per què no reclamen igualtat en impostos? Espanya acumula un deute amb Catalunya de molts milions per incompliment de l'Estatut, que determina que ha de rebre inversions segons el tant per cent del PIB. En un article d'un diari queda palès

que Andalusia rep la inversió més gran de l'Estat durant els últims quinze anys. De privilegis per a Catalunya ni un. A Andalusia només els queda reclamar una merda en un pal, com es feia al *Polònia* de TV3. Queda doncs molt clara l'afirmació "Tots som iguals, però alguns són més iguals que altres."

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

El fantasma de la por

■ En plena discussió de si els partits independentistes i altres han de donar suport o no als pressupostos del govern de Sánchez, sembla que només queden dues alternatives: o s'aproven i el govern socialista queda més o menys reforçat, o s'ha d'anar a eleccions generals, amb la pèrdua de l'actual govern socialista.

Atiar el fantasma de la por no deu ser pas l'alternativa.

Ningú ha pensat que, si el govern actual canvia d'actitud i d'activitat política, el PSOE podria guanyar les properes eleccions? Els mateixos socialistes no creuen en el seu projecte per a Espanya? Si el discurs és nítid, coherent i fort, d'aquí al 2020 els socialistes poden seguir governant Espanya.

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)

Vueling

■ El motiu d'aquest escrit és per denunciar una vegada més el menyspreu dels poderosos envers la ciutadania. El 25 de novembre passat el vol VY1579 de Barcelona a Oviedo, després d'haver-nos canviat tres vegades de porta d'embarcament, va sortir de Barcelona a les 17.20 h, quan la seva hora de sortida havia de ser les 12.50, és a dir amb quatre hores i mitja de retard! Això sí, ens van pagar un àpat

de 6 euros de pressupost com a substitut del dinar. El comandant de la nau, per megafonia de l'avió, ens va manifestar que la culpa era de la tuneladora que perforava sota la pista de l'aeroport, encara que, oh casualitat, només el nostre vol es va retardar, cosa que comprovarem amb el panell de sortides. I la realitat sembla que fou que el nostre avió va fer un servei extra a Menorca entre vol i vol.

Certament l'aparell havia desembarcat passatge abans d'embarcar nosaltres i ens varen tenir més de 50 minuts dins l'avió abans d'enlairar-nos. Feta l'oportuna reclamació, Vueling ens denega qualsevol indemnització al·legant que el retard va ser produït per causes alienes a la seva voluntat. Un autèntic abús (una altra vegada) de les grans corporacions.

JUST MARGALEF I RABASCALL
Castellar del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Seria inconstitucional pensar aplicar ara el 155; seria una clara usurpació del poder autonòmic”

Isabel Celaá, PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Josep Huguet Biosca. Enginyer industrial

Els pilars

El ple del Parlament d'Extremadura vol que s'apliqui de nou a Catalunya l'article 155. Una aportació més a les reclamacions dels barons filofalangistes del PSOE i del trio de partits d'extrema dreta per desmuntar els pilars de la cohesió social catalana: l'educació, els mitjans de comunicació públics i la seguretat. Encara que les diagnòsics del sobiranisme sobre allà on som continuen aparentment confrontades, els tres pilars són essencials. Si es parteix de la hipòtesi que la República ja és un fet, és temerari disposar de pilars que trontollen i que poden desestabilitzar el procés. Si es parteix de la diagnòsica contrària que diu que cal una lluita de posicions, que serà més llarga, per poder forçar l'Estat a negociar, el paper d'aquests tres pilars encara és més determinant. Caldrà descalçar els pilars de l'Estat i evitar que ens descalcin els nostres. I com els tenim, aquests?

AVIAT SORTIRAN A CONCURS 700 noves places de Mossos d'Esquadra. Els nostres joves què prefereixen: jugar als valents trencant cordons policials per justificar càrregues o bé formar-se a fons i aportar un tarannà democràtic, patriòtic i professional al cos de policia de Catalunya? La seguretat i l'ordre públic exercits per una policia democràtica són un dret de la ciutadania, especialment la més humil, que no es pot permetre seguretat privada. La delinqüència comuna, el tràfic de drogues i persones, els robatoris i la violència física solen afectar les capes populars de la població. La generalització del discurs antipolicial i el corporativisme de cos que paralitza les accions sancionadores i depuradores dels governs sobre els comportaments incorrectes, deixen el terreny adobat perquè l'ultraespanyolisme pugui tornar a aplicar el 155 sobre els Mossos. Ja cal que la societat civil activa i els Mossos demòcrates s'organitzin per prevenir temps pitjors. Mentrestant caldrà denunciar fins a les darreres conse-

qüències les accions presumptament delictives dels cossos d'ordre de l'Estat, com ara les empreses aquesta setmana a Girona.

EN SEGON LLOC, el punt de mira és l'educació. Segons enquestes recents un 30% de professors declaraven haver introduït l'autocensura en les seves classes després de les denúncies del fiscal contra el professorat. I quina és la realitat a les escoles? Hi ha de tot. Però hi ha alguns mites que cal desmuntar per conèixer la fortalesa real d'aquest pilar. La famosa i atacada immersió lingüística en molts àmbits metropolitans que és on viu la majoria demogràfica és bastant teòrica. Hi ha més aviat una immersió inversa en un context majoritàriament castellanoparlant. Si ens referim a ESO i batxillerat, la

“Els ‘barons’ filofalangistes del PSOE i els partits d'extrema dreta volen un altre 155 per desmuntar els pilars de la cohesió social catalana: educació, mitjans de comunicació públics i seguretat.”

situació és més deplorable encara. La inspecció, des del temps del pujolisme, ha estat laxa en el tractament de les llegendes. Però més preocupant que això és la situació d'una certa desmobilització de mestres i pares i mares. Les noves generacions de professionals i de parents, amb les excepcions que calguin, han disminuït el grau de voluntarietat i militància d'abans. Amb la pèrdua de l'aspecte vocacional, un ofici com el de professor pot ser molt vulnerable davant potencials accions futures repressives d'un 155. Per altra part, es pot estar produint una paradoxa com que els pares i mares més polititzats estiguin abocats, els darrers anys, a les activitats del procés i hagin abandonat una trinxera clau com les associacions de pares i mares i els consells escolars. Aquest buit pot ser ocupat per gent sense esperit combatiu o, fins i tot, per espanyolistes que sí que saben que juguen a un conflicte de posicions. Tant si la República avança ràpid com si el que avança és el 155, ens podem permetre el luxe d'una feblesa així en el pilar educatiu? El jovent conscienciat es presentarà a les oposicions pe cobrir 5.000 places docents?

FINALMENT, EL PILAR dels mitjans de comunicació. Les agressions policials a periodistes, les imputacions del fiscal a les opinions publicades, els atacs sistemàtics dels partits tardofranquistes als mitjans públics, no haurien d'activar comitès de defensa professional per prevenir i per resistir si arriba el cas? Veig molta indignació a títol particular però poca reacció organitzada col·lectiva. I ja no parlem del panorama dels mitjans privats. No hi ha manera de superar el minifundisme d'empreses digitals de la mateixa corda per assolir algun mitjà més potent? Què se n'ha de fer, de les llicències de TV privades en català? Per a quan l'aparició d'un mitjà en castellà digital o en paper gratuït adreçat al públic metropolità de perfil estrictament democràtic i republicà?

De set en set

Lluís Muntada

La policia

Per què es tapa la cara, la policia? Jo crec que la policia no té (NI) dret a mirar malament un ciutadà. Jo crec que la policia,

en acte de servei, no ha (NI) de mastegar xiclet quan parla amb una persona. Em sembla un primer senyal de degradació que les ulleres mirall de l'agent a qui t'has adreçat et reflecteixin com si parlessis amb un ens nuclearment impenetrable, proveït de dos vidres que repliquen de manera inquietant la teva imatge i els teus gestos. Em sembla una tragèdia social que els edificis de les comissaries de policia no siguin transparents. O que, a través d'un suport digital, no es monitoritzin ni s'enregistren en tot moment les detencions, els trasllats, els interrogatoris o els ingressos al calabós. És clar: no vull dir que no hi hagi actuacions policials meritòries ni marcadades per un zel extrem en el compliment del codi deontològic d'aquesta professió. Però davant dels continus excessos policials, hi ha una pregunta impostergable: Qui coi s'ha cregut que és, la policia? Mai una policia hauria de voler aconseguir respecte a través d'intimidat o inspirar por. Concebuda arreu per un poder polític que necessita la seva guàrdia pretoriana, moltes vegades (una sola vegada ja seria massa!) la policia actua com un organisme plenipotenciari i autònom. L'ús de la violència legal obliga a una pulcritud professional extrema. En el nostre entorn, no es dona. El rastre d'una policia política és alarmant. La Policia Nacional resol amb detencions sinistres el que (tècnicament) podria ser una simple citació a comissaria. La Brimo dels Mossos d'Esquadra sembla un principi actiu del 155. Els ulls de Roger Español i Ester Quintana encara rodolen oblit avall. La debilitat del poder civil es reflecteix en aquesta llicència policial, una inassumible barra lliure de l'excés en postdemocràcia.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern de Sánchez avisa el PSOE i l'oposició que el 155 seria inconstitucional

La tensió socialista avivada per Extremadura força l'executiu a lloar el rèdit del diàleg i a dir que no usurpa la Generalitat ■ Calvo va divendres a Barcelona

David Portabella
MADRID

L'aprovació al Parlament d'Extremadura, amb el vot a favor del PSOE, d'una proposició del PP que exigeix l'aplicació de l'article 155 a Catalunya ha desfermat la tensió entre els socialistes i ha disgustat el govern de Pedro Sánchez, tant pel desafiament frontal en si com pel fet de plasmar-lo precisament dijous, quan la vicepresidenta, Carmen Calvo, rebia Pere Aragonès i Elsa Artadi per transitar el camí del diàleg. Amb el PSOE en ebullició i alguns barons proclius a explotar la duresa amb Catalunya en any electoral, el govern de Sánchez va sortir al pas per advertir els seus i també l'oposició que no hi ha cap base per a un 155. "Seria inconstitucional en aquest moment pensar en una aplicació del 155, seria una usurpació del poder autonòmic prenent com a base no se sap què, perquè quan es va fer el 2017 hi havia hagut un crebant de la Constitució", va avisar la portaveu, Isabel Celaá.

Si bé en públic Celaá va dir que "seria irrellevant mesurar el grau d'incomoditat del govern", l'enuig és una realitat amb els companys extremanys de partit tant pel fet com per l'eventual risc de contagi a altres parlaments i ajuntaments a mesura que s'acostin les municipals i autonòmiques del 26 de maig. "L'aplicació del 155 no és el marc d'actuació en absolut", va tallar en sec la portaveu del govern de Sánchez.

Dit això, Celaá va atenuar el desafiament extremeny traduint que "el que volia dir Extremadura és que, si arribés a trencar-se la llei i el marc constitucional, seria el moment de pensar en el 155". Si bé quan el Parlament va aprovar la reprovació de Felip

Rajoy, ahir amb Casado en la convenció del PP però sense coincidir amb Aznar, invitat avui ■ ACN

Rajoy reivindica la seva gestió en la unitat d'Espanya

La convenció del PP *Espanya en llibertat* amb què Pablo Casado vol rearmar ideològicament el partit va començar ahir amb Mariano Rajoy d'estrella. Rajoy va reivindicar la seva gestió en la unitat d'Espanya davant el procés i l'1-O que va acabar amb el 155. "Convé tenir claredat en els principis com la unitat d'Es-

panya", va lloar. "Però després cal estar en la realitat. No són bons els sectarismes ni els doctrinaris", va alligonar Rajoy. Més dur va ser el secretari general del PP, Teodoro García Egea: "Que Torra marxi a Brussel·les amb Puigdemont, que mentre continuï aquí és espanyol!". En un debat moderat per Dolors Montserrat

—vestida tota de groc, com ella va fer notar—, Jaume Vives, portaveu de Tabarnia, va carregar contra els líders del procés: "Uns cabrons que han enfrontat els del llacet groc amb nosaltres." "El 155 va arribar tard i malament", va dir Vives. I va rebentar la cita: "Al PP se li ha passat l'arròs, és millor que us afilleu a Vox."

Les frases

“En aquest moment seria inconstitucional pensar en l'aplicació del 155, seria una usurpació del poder autonòmic basada en no se sap què”

“El 'Brexit' ha demostrat la força autodestructiva de qualsevol fórmula binària”

Isabel Celaá
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

VI el Consell de Ministres va impugnar-la al Tribunal Constitucional amb l'argument que "traçar la forma de l'Estat" excedia les funcions de la cambra catalana, ahir no es va anunciar cap recurs d'inconstitucionalitat —ni es preveu— contra l'assemblea extremeña, tot i que es pot inter-

pretar que la cambra usurpa al Senat l'atribució del 155.

L'endemà que Calvo rebés Aragonès i Artadi a La Moncloa per reprendre els ponts fixats a Pedralbes el 20 de desembre, el govern de Sánchez enviarà Calvo a Barcelona divendres que ve per consolidar un "diàleg

efectiu", sense voler precisar encara en què consistirà la mesa de partits paral·lela a la bilateral Estat-Generalitat. "Tots els partits tindran l'oportunitat d'anunciar la seva presència davant una qüestió tan important per a Catalunya", és el màxim que concretava Celaá. El que la portaveu va lloar és la implicació de Calvo amb Aragonès i Artadi i el fruit del diàleg mirant el passat. "Estem millor que fa un any", va celebrar. El que Sánchez no s'obre a estudiar és cap consulta i apel·la al trauma del *Brexit* com a prova de la força autodestructiva que té qualsevol fórmula binària de referèndum. ■

L'advocat Abel Pié i la catedràtica Mercè Barceló, en un acte al Col·legi d'Advocats de Barcelona, el 2017 ■ J. RAMOS

El Suprem triga un any per fixar la sentència del recurs al 155

La sala contenciosa administrativa es reuneix dimarts per votar la petició de 265 veïns ■ La dels diputats, al febrer

Mayte Piulachs
BARCELONA

La justícia és lenta, però per a algunes causes, encara més. La sala tercera del contenciós administratiu del Tribunal Suprem ha fixat per dimarts vinent la votació i resolució del recurs presentat el novembre del 2017 per 262 ciutadans i juristes (entre ells membres del Col·lectiu Praga i de l'associació Drets) contra el reial decret 946/2017, del 27 d'octubre, que va dissoldre el Parlament i va convocar noves eleccions pel vulneració de drets. Des de la conclusió del cas, el Suprem ha trigat 337 dies per fixar una data per donar resposta al recurs contra l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. La mateixa tardança afecta el recurs presentat, també el novembre del 2017, per una vintena de diputats del Parlament —com ara Germà Gordó, Roger Torrent (ERC), Montserrat Candini (PDeCAT) o Benet Salellas (CUP)—, que el Suprem resoldrà el 12 de febrer.

El degà del Col·legi d'Advocats de Manresa, Abel Pié, que és un dels promotors i redactors dels recursos, denuncia que el tribunal "els ha deixat congelar en un calaix", malgrat que la llei fixa com a "prefe-

rents" les causes de drets fonamentals.

Fins i tot el grup de juristes catalans, a través de les dades que ofereix el mateix Poder Judicial, ha analitzat el temps de resolució de la secció quarta de la sala contenciosa del Suprem el 2017, i les causes catalanes en surten perjudicades sempre. Així, s'assegura que serà el primer cop que la sala trigarà 350 dies a dictar una sentència, quan en cap cas tot un procés no supera els 180 dies. També es comparen les dues causes amb una altra presentada el mateix novembre del 2017. En aquesta darrera, el tribunal ha trigat tres mesos des de la conclusió del recurs fins a fixar la data de la votació, mentre que en les causes contra el 155, la dels ciutadans ha trigat deu mesos i la dels diputats, nou mesos. "És un endarreriment injustificat", manté Pié.

En els recursos s'acusa el govern del PP d'una vulneració "flagrant" del dret dels ciutadans a participar en política i del dret dels diputats a mantenir-se en els càrrecs públics amb la dissolució del Parlament a través d'un reial decret emparant-se en l'article 155, acció que no preveu en la mateixa carta magna ni l'Estatut, segons sostenen els juristes. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marlaska no veu desproporció en les detencions

El ministre de l'Interior defensa l'operació policial a Girona i reitera que estava supervisada per l'autoritat judicial

J. Alemany
BARCELONA

El ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, va defensar ahir l'actuació de la Policia Nacional, que va acabar amb 16 detinguts dimecres a les comarques gironines per un suposat delictes de desordres públics per haver tallat les vies del TAV P1 d'octubre del 2018, i alhora va voler respondre a les crítiques i els recels que posaven en dubte la metodologia de les detencions tot assegurant que "una operació supervisada per una autoritat judicial em costa creure que pugui considerar-se, ni en hipòtesi, desproporcionada ni inacceptable".

El ministre va recordar que després de la denúncia que va presentar Adif

pels fets, "tota la instrucció", igual que la resta d'operacions inscrites "en el marc d'una causa judicial ja oberta", estan en tot moment supervisades pel fiscal i el jutge d'instrucció. Hi va afegir que aquests van estar informats de l'actuació i per aquest motiu considerava que els agents van actuar com a "policia judicial".

Els advocats dels detinguts ja van admetre que havien parlat l'endemà amb el jutge del jutjat d'instrucció número 4 de Girona, que era el que estava de guàrdia aquell dia, i que els havia reconegut que li havien comunicat que pensaven fer detencions, però també hi van afegir que al jutge no li van dir ni qui ni quan. Per tant, l'operació policial es va fer sense una ordre judicial,

que és el fet que ha generat més polèmica i que ha provocat que el govern de la Generalitat anunciés que presentaria una denúncia, ja que des de la defensa i també segons el parer de diversos juristes, es considera il·legal perquè no hi havia cap delictes flagrant ni risc de fugida ni una urgència o un supòsit de destrucció de proves que les justifiqués no seguint el protocol habitual d'una citació. Montserrat Vinyets, una de les advocades dels detinguts, va dir que l'operació es va portar a terme "per iniciativa pròpia" de la policia fent un "ús extensiu de les prerrogatives de manera preocupant i autoritària". També va reclamar a la policia que tanqui l'atestat i l'envii al jutge, ja que mentre no ho faci no es poden descartar

Grande-Marlaska, en roda de premsa després del Consell de Ministres ■ ÀNGEL DÍAZ / EFE

més detencions.

Tancada indefinida

D'altra banda, una quarantena d'estudiants de la Universitat de Girona van anunciar que mantindran indefinidament la tancada que van començar dimecres per donar suport i evitar la detenció d'una

companya per la Policia Nacional, batejada com a *Caputxinada a la UdG*, i que té el suport del rector, Quim Salvi. També han començat a recollir firmes contra les detencions i perquè Adif retiri la denúncia i preparen actes reivindicatius a diversos centres de la UdG. ■

La xifra

40

estudiants mantindran la tancada a la UdG iniciada dimecres per evitar la detenció d'una companya.

Cuixart vol que la UE digui si es vulneren drets

Insta el tribunal de Luxemburg a dir si es vulnera jurisprudència comunitària

Redacció
BARCELONA

La defensa de Jordi Cuixart ha fet una petició de caràcter supletòria en els seus escrits de defensa presentats aquesta setmana perquè el Tribunal Suprem (TS) faci una consulta abans de començar el judici al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), amb seu a Lu-

xemburg, perquè es pronunciï sobre si la causa contra el president d'Òmnium, acusat de rebel·lió, vulnera la carta de Drets Fonamentals de la UE i els inclosos en el Conveni Europeu dels Drets Humans, però també la normativa i jurisprudència comunitària.

La petició se sustenta en el fet que en bona part en la sentència dictada pel tribunal alemany de Schleswig-Holstein el juliol del 2018, que va descartar l'extradició de l'ex-president de la Generalitat, Carles Puigdemont,

Jordi Cuixart, l'octubre del 2017, quan va declarar a l'Audiencia Nacional ■ EFE / PACO CAMPOS

però també dels delictes de rebel·lió i sedició. En declaracions a l'ACN, el lletrat Benet Salellas va explicar que la Unió Europea és un espai jurídic comú que permet "divergències" en el dret penal, però "no és assumible" una

"contradicció tan evident i flagrant" entre considerar uns mateixos fets un dret fonamental a Alemanya i que puguin suposar penes de 20 anys de presó a l'Estat espanyol. Per això porten la qüestió a l'únic tribunal que està per sobre

del Suprem i del de Schleswig-Holstein, el TJUE, perquè "interpreti quina opció és la correcta" i fer que els estats interpretin el dret de la mateixa manera. Per això planteja aquesta disfunció jurídica sobre l'actuació del poder

judicial espanyol respecte a la normativa europea.

L'advocat també va explicar que aquesta petició es pot presentar en qualsevol moment abans de la sentència, però que ho havien fet ara perquè d'aquesta manera esperen una modificació del plantejament inicial per rebel·lió dels escrits d'acusació. Salellas hi va afegir que el Suprem pot decidir donar la raó a Cuixart sense portar la qüestió a Luxemburg, denegar la petició o admetre-la i esperar el pronunciament del tribunal europeu abans que es dicti sentència.

En un comunicat d'Òmnium, el president de l'entitat considera que un rebuig del Suprem a aquesta sol·licitud "demostrarà la por de l'Estat a enfrontar-se a Europa, perquè aquest judici mai tindria lloc en una democràcia real europea". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Proves contaminades

GUÀRDIA CIVIL • Defenses de presos polítics demanen la declaració del cap de la policia judicial, acusat de fer piulades contra els independentistes, o que s'eliminin els seus atestats **CATALÀ** • Hi ha una pericial filològica pels errors de traducció

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els advocats dels dotze independentistes catalans que jutjarà el Tribunal Suprem han presentat aquesta setmana elaborats escrits de defensa, en els quals exposen fonaments jurídics amb constants cites de sentències del Tribunal Constitucional, del Suprem i del Tribunal Europeu de Drets Humans per tornar les acusacions de rebel·lió sense armes, malversació de fons públics i desobediència.

Per consolidar les seves posicions, demanen prop d'un centenar de testimonis per cada processat, alguns d'ells repetits. En la llista hi ha força polítics catalans (una evidència que és un judici polític), i la defensa dels diputats de JxCat demana la declaració del lehendakari Iñigo Urkullu, que va intentar una mediació entre els governs de Puigdemont i Rajoy. No tots els testimonis són amables: l'advocat d'Oriol Junqueras i Raül Romeva sol·licita la declaració del portaveu del PP al Senat, Ignacio Cosidó, perquè expliqui si té influència sobre el president del tribunal, Manuel Marchena, després de filtrar-se una piulada seva de l'acord amb el PSOE perquè fos el nou president del Consell

Tácito és el nom que, segons Público, usava el cap de la Guàrdia Civil Daniel Baena (al centre) per piular contra independentistes. A sota, el jutge Pablo Llarena també era en l'acte judicial de l'any passat
■ JOSEP LOSADA

General del Poder Judicial.

I una testifical demanada per gran part de les defenses és la declaració del tinent coronel de la Guàrdia Civil i cap de la policia judicial, Daniel Baena, que ha dirigit i escrit bona part dels atestats policials "parcials" contra els independentistes catalans, recollits en el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona i que ha nodrit la causa del Suprem. A Baena segur que li preguntaran si

és *Tácito*, el nom que, segons *Público*, usava per piular contra els independentistes catalans, o es mofava amb un "*Ponga las urnas en el suelo. Lentamente (...)*", a deu dies de l'1-O i sense trobar-les. A més, es demana que l'Ertzaintza faci una pericial per aclarir si el cap de la Guàrdia Civil era l'usuari de @maquiavelo1984, autor de les piulades. Si és així es demana que s'expulsi de la causa la desena d'atestats dels quals Baena és l'autor. "Les piulades revelen prejudicis ideològics i una prepotència difícilment compatible amb ser el màxim instructor de la investigació i d'informes usats per la fiscalia i magistrats", afirma la penalista Olga Arderiu en l'escrit de defensa de la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. I, hi rebla: "Això explica que piulades i declaracions de la meva defensada hagin estat mutilades i manipulades."

En aquest sentit, traduccions del català al castellà fetes per agents de la Guàrdia Civil també són impugnades perquè inclouen greus errors (no només la creació del municipi Sant Esteve de les Roures). La defensa de l'exconseller Quim Forn, exercida pel penalista Xavier Meleiro, ha encarregat una pericial a especialistes en filologia catalana i espanyola perquè valorin la traducció

al castellà que es va fer de l'informe de la Comissaria Superior dels Mossos. No poder ser jutjat pel magistrat predeterminat per la llei, és a dir, a Catalunya, implica que les defenses demanin força traduccions (amb professionals de debò) de les sessions al Parlament i dictàmens d'intervenció de la Generalitat.

Una altra prova contaminada que volen suprimir és la "pericial d'intel·ligència", nom donat per la mateixa fiscalia a un informe fet per dos agents de la Guàrdia Civil, vers documents trobats en escorcolls, com ara l'apòcrif *Enfocats*, trobat a casa de Josep Maria Jové, excap d'Economia i actual diputat d'ERC, que cap acusat coneixia. El penalista Andreu van den Eynde hi exposa que "els agents no tenen cap especialització i és el tribunal qui ha de valorar els documents". Les qüestionades pericials d'intel·ligència, usades en casos de terrorisme, es van colar en el sumari 18/98, contra independentistes bascos. El caos de documents que es va viure en aquell judici també sembla que es repetirà en la causa catalana. I és que la causa del Suprem, instruïda pel jutge Llarena, s'ha farcit de papers de les causes del jutjat de Barcelona i de l'Audiència Nacional, que els lletrats denuncien que encara no tenen. ■

JUNYENT & HERBIFUNG
www.junyentherbifung.com

Per a professionals i particulars, amb la millor atenció!

Els metges de les plantes són a Can Junyent

Drogueria Agrobotiga C. Bellmunt, 12 Pol. Ind. Mas Galí - Gurb Tel. 93 886 30 58	Magatzem C. Lleida, 12 Pol. Ind. Mas Galí - Gurb Tel. 93 889 23 54	Oficines C/ Bellmunt, 12, 1a planta Pol. Ind. Mas Galí - Gurb Tel. 93 886 30 58
--	--	---

CAL MOSSO
restaurant

Calçotades de veritat

Un racó amb encant al costat del Monestir de Santes Creus
Ruta del Cister

Pack calçotades entre setmana + visita al monestir

Per a més informació, visita el nostre web: restaurantcalmosso.com
Per a reserves, truqueu al 977 638 484 o 696 964 363

La reforma del reglament de la cambra, en marxa

■ JxCat confia que ERC i la CUP avalin els canvis que permetin invertir a distància

E.B.
BARCELONA

La ponència conjunta que ha d'elaborar la proposta de reforma del reglament del Parlament amb què Junts per Catalunya (JxCat) confia invertir Carles Puigdemont a distància va quedar constituïda ahir. Es tornarà a reunir l'1 de febrer perquè els grups parlamentaris aportin les seves propostes de

El president del Parlament, Roger Torrent, ahir a la cambra ■ ACN

reforma per elaborar el pla de treball i decidir els experts que volen que hi compareguin. La ponència ha demanat també als lletrats de la cambra que facin propostes tècniques de modificació. Com que es tracta d'una ponència conjunta, les reunions seran a porta tancada. Els seus membres tenen tres mesos, prorrogables, per elaborar el text de la proposició de llei. El vicepresident primer del Parlament i diputat de JxCat, Josep Costa, va insistir que el seu grup vol invertir Puigdemont, encara que la reforma no especificarà "cap candidat ni cap nom en concret".

Sobre una investidura telemàtica, Costa confia que ERC i la CUP donaran suport a les propostes que "van en la línia de garantir els drets dels diputats i l'eficàcia dels resultats electorals". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern no entén un diàleg sense els partits espanyols

■ Aragonès i Artadi recorden que ja existeix una taula entre els partits catalans i que no tindria sentit duplicar-la ■ Els comuns demanen “contingut” en la taula catalana per anar a Madrid a negociar

Xavier Miró
BARCELONA

El govern català no preveu que la taula de diàleg pactada dijous amb el govern espanyol es limiti només als partits catalans perquè aquest espai de negociació ja el va crear el president Quim Torra i el que cal és un mecanisme formal de negociació entre les formacions catalanes i les espanyoles. Per això, ahir, tant el vicepresident, Pere Aragonès, com la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, deixaven clar que no tindria sentit “duplicar” la taula entre els partits catalans que, a més, ja té prevista una altra reunió per a l'1 de febrer.

Després de la reunió de dijous entre Aragonès, Artadi i la vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, l'executiu de Pedro Sánchez interpretava aquest espai de diàleg com la taula entre partits catalans que ja funciona i, encara ahir, la portaveu go-

Reunió d'Aragonès i Artadi amb Calvo i Batet, el 20 de desembre a Barcelona ■ ACN

vernamental espanyola, Isabel Celaá, convidava Ciutadans, el PP i la CUP a integrar-s'hi.

En vista d'aquesta difereència interpretativa, el vicepresident Aragonès defensava ahir que “el problema no és de diàleg entre catalans, sinó entre la societat catalana i les insti-

tucions espanyoles” i insistia que, en aquesta taula de partits catalans i espanyols, també hi haurien de prendre part personalitats de la societat civil en funcions de mediació o testimoniatge —el govern espanyol estaria obert a acceptar la presència de persones no vinculades als

partits però, en cap cas, com a mediadors.

Artadi defensa la presència de Podem al costat del PSOE en aquesta taula i deixa a les mans dels socialistes decidir el paper del PSC. Els detalls de la nova taula s'han de concretar divendres a Barcelona amb la vicepresiden-

Sánchez vol autocrítica per refer la unitat

El candidat a la presidència de la Crida, Jordi Sánchez, demana als dirigents dels partits i entitats sobiranistes que facin autocrítica i “la rectificació necessària per tornar a cooperar”. En una carta als adherits a la nova formació que impulsa amb Puigdemont i Torra, el diputat empresonat avisa que “només si cooperem ens en sortirem, en aquest combat tan desigual en armes com el que lliurem amb l'Estat espanyol”.

ta Calvo.

D'altra banda, Catalunya en Comú demana al president Torra que “doti de contingut i rellevància” la taula catalana de partits perquè, segons la diputada Marta Ribas, “es necessiten majories polítiques per anar a negociar amb l'Estat”. ■

Borrell diu que la diplomàcia espanyola replicarà a Torra

Redacció
BARCELONA

El ministre d'Afers Estrangers, Josep Borrell, va assegurar ahir que els diplomàtics espanyols replicaran cada cop que el president de la Generalitat, Quim Torra, “vagi pel món denigrant Espanya” i descrivint un país “no real”. En declaracions a Efe des de Malta, el ministre responia així a Torra, que en una piulada parlava del seu viatge aquesta setmana als Estats Units i demanava disculpes als seus interlocutors per “les visites que l'ambaixador espanyol els farà amablement a partir d'avui mateix”. “El senyor Torra ha de saber que quan explica als EUA que Espanya és un país on no hi ha llibertats, franquista, amb presos polítics i exiliats, està descrivint una Espanya que no és la real”, va opinar. ■

El TSJC manté la investigació oberta contra Jové per l'1-O

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha rebutjat el recurs de súplica presentat pel diputat d'ERC i antic secretari general de Vicepresidència i Economia, Josep Maria Jové, contra la interlocutòria dictada el 26 de novembre del 2018, que va acordar investigar-lo per la seva suposada vinculació amb el referèndum de l'1-O. El tribunal argumenta que els aforats, com és el seu cas, no poden tenir “privilegis que limitin la investigació penal quan hi ha sospites raonables” contra ells, i també raona que no és feina seva establir si els indicis que hi ha contra Jové tenen prou força, ni tampoc és el moment processal per fer-ho. El TSJC també ha acordat acceptar que Vox exerceixi d'acusació popular. ■

La Brimo tindrà un cap expert en mediació

■ Els Mossos afirmen que el relleu ja estava decidit abans de les recents polèmiques

Redacció
BARCELONA

Els Mossos d'Esquadra han situat al capdavant de la unitat antiavalots, la Brimo, Xavier Pastor, un expert en mediació, en substitució de Carles Hernández, fins ara cap d'aquesta àrea, criticada per algunes veus a causa de les càrregues que hi va haver a Girona i Terrassa i per

evitar que s'impedissin actes de Vox el 6 de desembre passat.

L'intendent Xavier Pastor era fins ara cap de la comissaria de l'Eixample de Barcelona i ja havia estat a la Brimo i a la unitat de mediació que es va crear en la policia catalana per negociar amb els manifestants i intentar evitar incidents que obliguin a la intervenció dels antiavalots.

Segons van informar a Efe fonts policials, aquest relleu estava decidit abans de la polèmica generada al voltant del fins ara responsable dels antiavalots, per

Alineació de furgonetes de la unitat antiavalots dels Mossos d'Esquadra ■ ACN

les càrregues de Girona i Terrassa, que van generar controvèrsia quan van ser censurades pel president de la Generalitat, Quim Torra, i pel conseller d'Interior, Miquel Buch, que es va acabar disculpant. Les fonts consultades sostenen fins i tot que els canvis es van ajornar unes setmanes per evitar donar la sensació que es destituïa el cap de la brigada per les crítiques del govern.

Aquest relleu s'engloba en una remodelació més profunda que ha hagut d'emprendre la cúpula del cos en passar a segona activitat dos històrics comissaris dels Mossos: Manel Castellví, des de fa set anys al capdavant de la Comissaria General d'Informació, i Emili Quevedo, que feia dotze anys que era màxim responsable de la Comissaria General Tècnica de Planificació i Seguretat. ■